

Hasan Gölbol

- Őirler -

Yayın Tarihi:

19.05.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Affedersin Çocuğum

Geldiğimde böyle değildi buralar
düşünceli insanlar vardı
'ayıp' deyip
örttüler üstlerini yeşil bir örtüyle.
ben geldiğimde böyle değildi buralar
inançlı insanlar vardı
'yanlış' deyip
kırdılar kalplerini.
öyle güzeldi ki buralar çocuğum
mavisini de görürdün turuncusunu da
hatta ve hatta yeşilini de görürdün fikrin.
şimdi hepsini griye boyadılar.
griyi sevmiyorum çocuğum
keşke ya beyaz ya siyah olsaydı.
en azından bir şeyin koyusu olurduk.
ben geldiğimde böyle değildi buralar
şimdi kötünün iyisini seçer olduk
oysa eskiden her kuş farklı farklı öterdi
yine de anlarlardı birbirlerini
şimdi
şimdi bütün kuşlar aynı ötüyor
fakat anlamıyor kimse kimseyi
affedersin çocuğum affedersin.

Hasan Gölbol

Aman Hüseyn!

...
Yok yok! Vallahi anlamıyorum Hüseyn..

Sen git kumu al
Tipini sevdiğim akıcı olsun diye sodayı kat ,
Kimyasal itliklere karşı kireçi dök
Sonra yüksek yüksek fırınlarmış
Onbeşbin bilmem kaç eşşoğlu derecelermiş çevir
Yok efendim Silikon dioksitlermiş
kurşun oksitlermiş
bir bakarsın boksitlermiş.

Uğraş didin !
Cam diye bi şey yap.

Sonra biri onu kırsın.

Aman! Hüseyn! Ordan geçme cama basarsın

Hasan Gölbol

Anne Bir Mektup Yaz

bir mektup yaz bana
içine gül biraz
biraz sarıl
sarıl bana anne

sen koksun açtığımda
çamaşır suyuna bulanmış ellerin
saçımı okşasın anne

bir mektup yaz bana
dedikodusunu yap köydekilerin
az çekirdek koy içine
seni de hissederim

bir mektup yaz bana
belki okunur söyleyemediklerin
yaz bana
başka ne isterim

ellerinle ezdiğin üzümün
ekşi şarabını
andırırsın sözcükler
yaz bana anne

erken geldim gerekenden
ve erken dönersem
oku anne, başımda oku
ne yazdıysa yüreğin onu oku

doğduğumdaki gibi
minicik ellerim
ve sevgim kocaman anne
alamazsam mektubunu biterim

yaz anne
üç yada dörde kadar
farketmez
nasıl öğrendiysen
öyle yaz

sabahları uyandırırısın
ve dikili tepside tereyağı
sen seversin anıları
yaz bana anne

kalem bulamazsan eğer
bana ait olduğunu
kabullenemediğim
odaya bak anne
kırmızı kalem duruyordur
yaz bana anne

hani vardı ya
kıyamadığımız kullanmaya
newyork resimli
ışıklı bir sofraya
ordaki gökyüzünü isterim
anlat bana anne

hemen yolla mektubunu
geç ulaşır çünkü
gündüz yolla anne
gece çekilmiyor yalnızlık
yaz anne yaz bana

bazen kaçak çayı özlüyorum
inşaatta içtiğim
hayaliyle içiyorum tüm çayları
tadını unutuyorum
yaz bana anne

artık o kadar da titremiyor
sağ elim
titrese de sürüyorum dedemin merheminden
sahi öp ellerinden
dua eder yine
duasını anne onu da isterim

ağlama anne
ıslanmasın da kirpiklerin
bilirsin
nereye gidersem dönerim
ha yeni biri geldiyse aileme
bilmek isterim
yaz bana anne
günler geçmek bilmez
mektubunu beklerim

Hasan Gölbol

Aynen öyle

Aynen öyle demiş ...

" Biz seninle bulut ve gökyüzü

biz seninle diken ile gül

biz seninle birinci tekil şahsın iyeliği ile yapım eki olan -lık "

"Bulutun bulut olmak için duracak bir göğe ihtiyacı var.

Dikenin diken kalmak için bir gül bedenine.

Mutluluğum için önce Mutluluk'a ihtiyacım var.

Yanisi benim sana ihtiyacım var. Ama senin hiç bir şeye ihtiyacın yok."

O da aynen öyle demiş 'aynen öyle'

Yanisi dememiş ki

yok efendim gök bulutsuz neye yarar.

Yanisi dememiş ki

olur mu hiç cezasız günah dikensiz gül.

Yanisi

bir iyeliği olmadan -lık yalnızlıktır dememiş.

Sırtını gere ayağını yere aynen öyle demiş aynen öyle...

Hasan Gölbol

Baba

sert bir bakış
haykırış
kurtulmak zincirlerden
hayalidir gülümsemek

yalan tutmuş ele tokat
esmerletmiş bir hayat
onurlu bir boyun
hayalidir gülümsemek

bir baba..
geleceği görmek
nasır tutmuş avuçlarında
hayalidir gülümsemek

sıcak bir yemek sofrada
dünden kalma ısıtılmış
ve ıslatılmış bir dil
hayalidir gülümsemek

fırsat olmamış bunca zaman
varmış hep yapacak iş
babamdır o benim babam
hayalidir gülümsemek

dün ,bugün , zamanlar
nasıl didinmiş nasıl
yürekliler zor anlar
hayalidir gülümsemek

bazen evet demesidir mutluluk
bazen susması
hiç var olmamış gibi
babamdır o benim
hayalidir gülümsemek

nasıl olmasın böyle hayal
tırnak araları tozlu
yıpranmış bedeni
ve sakalı
babamdır o benim
hayalidir gülümsemek

bazen bir doktor
avukat bazen
sen ne dilerse o
babamdır benim işçidir en çok
hayalidir gülümsemek

seyrektiler saçları hafif kır
ve yaraları
şaşırtacak yaraları

güçlüdür omuzları
hayalidir gülümsemek

nasıl olmasın böyle hayal
çocuğunu ilk önlükle görmüş
sonra kravatla
ağlamış mutluluktan
babam o benim babam
hayalidir gülümsemek

parmaklarına yapışmış eldiven parçaları
içtiği suda kokar
kiyafetinde ter izleri
arka cebinde ufak bir tarak..
veli toplantılarına gelir
eldiven kokulu eliyle
saçlarını tarayarak
babamdır o benim
hayalidir gülümsemek

kaşları çatıktır hep
elinde olmadan.
güneş emer gözleri
tel kesikli bacakları
okutmaktır tek düşüncesi
babamdır o benim
hayalidir gülümsemek

eksik olmaz sol cebinde
haftalık siyah kalem.
zor okur yazılanı
ama iyi de yazar parmakları
babamdır o benim
hayalidir gülümsemek

duvara doğrularak uyur
inşaattaki çay aralarında
hayatının özeti durur
çivili ayaklarında
ve hikayesi kırılmış kemiklerin çatırtısıyla sarar her yeri
babamdır o benim
hayalidir gülümsemek

Hasan Gölbol

Bahar

Toprak bahar kokuyor
evrime ötüyor kuşlar
insan böyle havalarda daha bir
kendinin hissediyor kendini

toprak bahar kokuyor
ayılmış tüm karıncalar
bir arı eve iş,işe ev,eve bal,
bala mide getiriyor
toprak bahar kokuyor arkadaş
toprak bahar kokuyor

papatyanın biri çiçek açıyor
seviyor sevmiyor seviyor
seviyor
toprak bahar seviyor
bahar toprak seviyor
toprak bahar kokuyor

tırtılın biri kelebek olma yolunda
aynı bir aşık gibi sabretmekte kozada
öyle değer ki. o tek gün yaşamaya
nasıl değmesin arkadaş
toprak bahar
bahar toprak kokuyor

gökyüzü kıskanır böyle anlarda
yeryüzünü
yeryüzü gökyüzünü
yüz yüzünü
bir birini kıskanır
yıldızlar belirgin gökte
ve vapurda martılar
deniz vuracak kara arar
nasıl aramasın arkadaş
kara toprak kokar
toprak bahar.

Hasan Gölbol

Bekleyiş

Dirseğime arpan piyano tuşu
Dinlemelisin onu
Anlatacak sana
Biraz hayal biraz oyun ile
Gerçek olabilecek bir dūşü

...
...

O kuş bir gūn dūşecek
burada bekleyeceğim.
Biraz zaman geçecek.
Geçmişinin karası,
az boynunu būkecek.
Yorulacak.
Bir dala konacak,
Gözlerini sileceğim
Burada bekleyeceğim.

Yorgun kanatları
avuçlarıma değecek
yerinde durmayan kalbini seveceğim.

Dūşmesin diye dualar edeceđim
kanatlarını açacak
civıldaıacak
gagasından öpeceğim.

Bıkmadan yazacağım
ayakları ayaklarıma değecek
gözleri gözlerime bakacak
okşayacağım
şen şakrak gülecek.
Sonra birden duracak
silkelenip uçacak.

Bir daha gelmeyecek
bunu bileceğim
burada bekleyeceğim...

Hasan Gölbol

Bir kadın sevdim

Bir kadın sevdim.
görsen beni
Kördüm ondan başkasına
sağırdım ondan gelmeyen sese
dilsizdim onsuz muhabbete
ölüydüm onsuz dönen dünyaya
Bir kadın sevdim.
görsen beni
bahardan,çiçekten
hatta ve hatta zamanında üstüne basıp
ezdiğim böceğin güzelliğinden bahseder oldum.
Ah bir görsen beni
bir görsen

bir görsen.
Sabahları erken kalkıyorum.
bir kahvaltı yapıyorum mis gibi
şiiirler yazıyorum
amaç edindim kendime
ah bir görsen.
Bir kadın sevdim
ah bir görsen Onu
saçları bahar
gözleri,gözleri yerinde durmayan kaçışan böcek
teni bir güneş yahut bir buğday tarlası
Sesi
ah o sesi
anamın yaptığı lahana sarması
insanın yiyesi geliyor
Ah bir görsen
bir görsen...

Hasan Gölbol

Bir Şeylerin Değili

Bir Şeylerin Değili
Ömür kadar su ve rüzgar kadar harap edici (Sisi)
Bir kelime arayarak geçiyor günler
ve ulaşınca insan
Büyük kitabelerin ortak arayışına
yok diyor...
Hayır!
Bu da değil. (döngü)

Merhaba!
Ben bir şeylerin değili.
Gökteki yıldızlardan oluşan bir gül deseni (adı)
yansır ya suya ve bir sümbülün dibindedir.
Sonra yağmur yağar...(doğurul)
Sümbül hareketlenir.. (doğrul)
kurbağanın sıçrayışıyla bir balık nefes alır.
Bir solucan nefes verir toprağa
Ve toprak birinin nefesini alır tüm kıskançlığıyla
Ve nefes
Ben nefes değilim. (Aidiyet)

Hiç bir tanrı ağlamaz tenimdeki yaraya
hiç bir şair ağıt yakmaz ben için (adonis ağıtı)
Ben menekşe dibinde minik bir delikte bir karınca ininde dünyanın bir yerinde
filizlenmek üzere bir tohum değilim. (Vaat)

Gördüğün gibi kördüğüm
gibi dolanmış gibi dillenmiş
gibi dinlenmiş
gibi değilim. (Aks)

Kelimeler koyunda yüzer iken
Boylu boyuna
Ayağına değen usta elinden
aşık dilinden lokman cebinden
cümleler değilim.(çelme)

...
(Devam edecek.)

"Bir Şeylerin Değili - (giriş*)
Hasan Gölbol

Hasan Gölbol

Çakıl Taşları

Asma yapraklarını sever misiniz?

Ben severim.

Asma yapraklarına bakan bir dost balkonundan
başkasının gözüyle gökyüzüne bakmayı?

Yontulmamış yerlerinizi yontmak ister misiniz?

Hadi gelin bir oyun oynayalım.

Bakmayın öyle şaşkın şaşkın!

Oyun oynamayı herkes sever..

Hayatımda ve zihnimde

Bir sonrakiliğe yürümek için neler yapmazdım
yahut bir öncekiliğe.

Burada kalmayayım da...

Neyim var benim...

Yürümeyi bilir misin?

Geri dönmek için geri geri mi yürümeli
tatmalı mı bu anı var eden her şeyi yeniden?

Siyahları var onların

beyazları

ve haylazları var.

Yuvaları var, bizimkileri kurduğumuz yerde
bizimkilerden evvel..

Çakıl taşları...

Çakıl taşları...

Kısmi hakikatler üzerine kurulmuş yaşamlarında
masalarını süsler unutulmamış aşkların kar küreleri.

Vardır onların da sanata dair bir fikirleri
ve aynı zamanda yalancısıdırılar geleceklerinin.

Hiçbir fikirleri yoktur ki zittini kendinde düşünmeyen.

Asma yapraklarını sever misin?

Onlar da sever.

Onlar ki birer çakıl taşıdır.

Gökyüzündeki yıldız hasret yaşarlar.

Bir gözleri kapalıdır hayal kurarken
ve yontulmamış yerleri yontulur durmadan.

Açılmamış kapıları açılır.

Okşanmamış yüzleri dövülür.

Yine de susarlar

susarlar...

Gökyüzündeki yıldız hasret susarlar.

Öyledir ki her hayalinizi paylaşırlar sizinle

fakat yer almazlar hiçbir hayalinizde.

Korkarsınız dizinizi sürtmekten onlara

ama istersiniz ki yıldız sürsünler gözlerinize.

Çakıl taşları...

Çakıl taşları...

Birbiri ardına biriken bir yalnızlıktır onlarınkisi.

Gitmektedirler gidemezler

fakat gidilen her yol onlardandır.

Onlar ki birer çakıl taşıdır.

Gökyüzündeki yıldızla hasret yaşarlar.

Bir gözleri kapalıdır hayal kurarken

ve yontulmamış yerleri yontulur durmadan.

İnanırlar her vakit sevdikleri kadar sevildiklerine.

Değil midir ki en büyük doğrular, inanılmış yalanlardır.

Çakıl taşlarına basarak gökyüzüne baktınız

öyle değil mi?

Peki kaçınız gökyüzüne basarak

baktı çakıl taşlarına...

Bakmayın öyle oyun oynamayı herkes sever.

Hasan Gölbol

Delice Bir Şey Bu!

İnanır mısın delice Őeyler oluyor!?
Seviyorsun mesela
Nasıl da delice
hayretler içindesin.
Ulan dn bastığım toprak değil bu!
Kaleme de bak eskisinden de kırık ucu!
Ne yapsan sivrilmiyor..
aman ha kırılmasın kimse
delice bir Şey bu.
İnanır mısın bilmem.
Őahsen bana söylese kendim
kendime inanmaz beynim.
Saatler oldu dokunmuyorsun bardağa
ay hala sıcak
hala sıcak..
Aman ha gülme!
Bir gülüşe aşık oluyor birileri.
Delice bir Şey bu
delice bir Şey...
ıkartıyor mesela,
saplıyor dilindeki keskin Şeyi
hayretler içindesin.
ıkartıyor yerinden
ve yeniden
tavrındaki keskin Şeyi.
ıkartıyor yerinden

ve yeniden yeniden

yeniden.

Ruhumun debisi yüksek akıyor saplanan yerlerimden

ve yeniden yeniden

yeniden.

Kırıldıkça kırılır kaleminin ucu.

Sen çaresiz, sen savunmasız

sen titrek bir köpek yavrusu.

Ve menderesler çizerken son bulan göz yaşın,

gri bir perdeye döner kapakları.

Sen hala hayretler içindeyken

yeniden yeniden ve yeniden..

İnan bana,

delice bir şey

delice bir şey bu!

İnsan özlenildiğinde ve özlediğinde

ve kırıldığını bildiğinde tüm umutların

orada olmalı,

kırık parçaların her ikisinde veya bir çoğunda birden.

Gülme sakın!

Bir gülüşe aşık oluyor birileri,

şaka değil bu..

Yüksek yerlere çıkası geliyor,

hapis kalmış sözcüklerin.

İntiharın rengi yok ,

dedim onlara!

Ama ölümün vardır bir karalığı.
Hayretler içindeyim
hayretler içindesin.
Kim yaktı bu kadar sigarayı?
Kimler ördüler bu kadar kalın duvarlar?
Mutluluğa erenler ne yaptılar da hakkettiler böyle bir bahtiyarlığı.
Sarı bir vosvos kesti yolumu,
sağ dikizinde kuş pisliği.
Giremedim açık kapıdan,
sığamadım.
Hayretler içindeyim.
Gülme! Aman diyim.
Bir gülüşe aşık oluyor birileri.
Delice bir şey, biliyorum
delice bir şey bu.
İyimserlikler
ve aramayışlar var olandan fazlasını
şehvetten yoksunlukmuş.
Çayımın şekeri,
şirimin pay edilesi yok mesela.
Ama çayımı da şirimi de burada olsan pay ederdim sevdaya.
Salıncaklar var
yokuş üzerine kurulmuş
işlevsiz ve çocuksuz
ve çocuksulaksuz bir parkta.
Yine de toprak kaşıyamıyor kendini

ve yeşeremiyor bunlarla
delice bir şey
delice bir şey bu.
Hava anlatıldığı kadar güzel değil,
olmadı hiçbir vakit..
Hıçkırarak ağlayan bir kemanın gözyaşı akmış betona
beton hala beton
hala beton.
Gülme! Dişlerin görünmesin
bir gülüşe aşık oluyor birileri.
Biliyorum,
biliyorum delice bir şey bu.
Onca kıyım arasında..
Geceleri sevişmenin yararlarından bahsediyor
ana haber bültenleri..
Ve alt yazı ile geçiyor
bir bahar sabahı kuş cıvıldamasına aşık olanların
ölümleri..
Ne kadar çabalasam sivrilmiyor!
Hayretler içindeyim
hayretler içindesin.
Tebessüm dahi yasak sana!
Güldüğünü sanan olur
korkuyorum
bir gülüşe aşık oluyor birileri!
Delice,

delice bir Şey bu!

Popöler kitapların ucuz konulu pahalılıkları arasında kaybolduğum
Őiddetli vakitlerdeyim.

Kiraladıkları çiftliklerinde vals yapıyor birileri.

Ve İtalyan dikimi ceketini çıkarıp oğlan,
Fransız eldivenli ellerinden öpüyor sevdiği kadını

yeniden

yeniden

ve yeniden.

Israrla ve en çok avuç içlerinden.

Gülme sakın!

Güldüğünde koyulaŐır sohbetler
kimse tanımamalı bu denli birbirini.

Gülme!

Biliyorsun, bir gülüşe aşık oluyor birileri.

Delice,

delice bir Şey bu!

Öğrendiğim halde beceremiyorum

varlığınsız yaŐamayı

ve hala söyleyemiyorum yokluğunun hiçlik kadarını

Dinim münafıklığım kadar.

Gülme sakın!

Saklı tut gülüŐünü,
senden alırlar diye korkuyorum.

Gülme aman diyim!

Bir gülüşe aşık oluyor birileri..

Dilenenlerin banklarda uyuduğunu sanırdım.
Oysa onlar topraktan alıyorlarmış ısılarını.
Yıldızın birini köfte sanan bir kediyle tanıştım.
Mozart'ın aryalarından birini söylüyordu
şaşırdım.
Yakınımda olsan tanıştırdım.
Gülme! şaka değil bu.
Hayretler içindesin biliyorum
ben de öyleyim
hayretler içinde.
Ama gülme!
Gülersin de boşluğuma gelir
savunamam kendimi
yeniden yeniden ve yeniden
Gülme! Bir gülüşe aşık oluyor birileri..
Hormonal dengesizliklerimin ve dengesizliklerinin arifesinde
kestim sakallarımla birlikte umutlarımı.
Açılmayan kapıya tekme atamam,
atmadım hiçbir zaman.
Varsın açılmasa yoksa açılmasın kapı.
Ama sanma ki benimkisi bir vazgeçişdir,
benimkisi sadece kapı önünde
kapının kendiliğinden
ve/veya yahut içeriden açılmasını sabırla bekleyiştir.
Biliyorum..
Delice bir şey bu!

Biliyorum hayretler içindesin.
Ama şaşırma sakın,
biri görür de bilmez hani bilemez
güldün sanır.
Korkuyorum..
anlamıyorsun,
korkuyorum
bir gülüşe aşık oluyor birileri.
Hayretler içindeyim
hayretler içinde
delice bir şey bu!
Hasan Gölbol

Dur Gülme! Aşık Olurum Yine

Dur gülme!
aşık olurum yine..
Dur, gülüşün öldürüyor beni
Hangi evrenin kremasıdır bu.
dur gülme ne olur!
Sen güldükçe
dayanılmaz oluyor mutluluk
Hangi cennetin elmasını istersen koparayım
cehennemde neymiş
benim hangi çaydan dilim yanmış
Dur gülme ne olur!
aşık olurum yine.
Nasıl bir baharın
papatyasıdır bu.
Var mıdır bu şarabın duracak bu kadar senesi
Dur! yalvarırım gülme
aşık olurum yine.
Nasıl da atıyor kalbim sen güldükçe
hangi doktor lokman olur ki böyle derde
nasılda hoşuna gidiyor
gülmek dudaklarının
Ah! ne olur gülme
aşık olurum yine.
Her gece tavana nasılda çizer yıldızlar resmini
Hangi güneşin sıcağıdır beni böyle yakan
kaç derecelik açıyla düşürür
hayat kalbime gölgeni
Dur
dur gülme ne olur
aşık olurum yine.
Kim bilir hangi pişmanlık
beni kendime düşman eder sonra
Hangi toprağın nemini içer dudaklarım
Hangi meyveyi toplar senin için ceplerim
Dur
dur gülme ne olur
aşık olurum yine.

Hasan Gölbol

Geriden Gelen Şiir

Uyur iken
Ayakları yüksek tepeler aşar
Zeytin dalları takılır bileklerine
Hangi çağlayandan çıksa yola
okyanusa ulaşır

Kolları
yasemin
olur
Sardığı şey yaşamdır.
Bedeninden bedenime
nefesime doluşur

Saçları
Dört mevsimi sarhoş eder
o gece
Kar yağar
ter akar
Bahardır
dinmez güneş

Parmakları
Sevişen kumrulardır
Parmakları
saçlarım arasındadır
Parmakları
kaburgalarımın içeridir
Parmaklarının ezgisel yanı vardır

Göğü tutar onlarla
yere çalar,
göğü kırar onlarla.
Parçalar bana batar.

Ölürüm,
okşandım sanarım.

Hasan Gölbol

Gibi Hüseyin

Uykusuzların günaydını Hüseyin
Zeus'un gebe kalmış baldırı
Kimsesizin kimsesi
Kış şarabı
Yaz serinliği Hüseyin
Yoldaş terk eder yol Hüseyin
Dost ihanettir , ten Hüseyin.
Kırık ayna ezilmiş yüz.
Damdan bir şey düşer ölürsün
Gaspçısı bıçak armağan eder ölürsün
Yüksekken yere değer ölürsün
Çok içersin az yersin ölürsün
Başkasınadır sana sır ölürsün
Hastasıdır ölürsün
Doğa ister ölürsün
İnsan ister ölürsün
Sen istersin ölürsün
Düşünürsün düşünmezler ölürsün.
O yaşar
Katil de değil katledilen de

Asma da salkım şişede şarap Hüseyin.

Çam kırığına basar gibi Hüseyin
Öküzün trene baktığı gibi Hüseyin
Yüksekten uçmak gibi Hüseyin
Küçükken sarışın gibi Hüseyin
Tarlada korkuluk
Korkuda sarımalık
Sarılmada ağlamaklık Hüseyin

Sen gibi
Ben gibi
Hiç kimse gibi.

On valizlik ömür yaşar gibi
Bir torbaya konur gibi Hüseyin.

Hasan Gölbol

Gitme

Bu bahar da kal yanımda gitme.
Yaz çabuk biter
seni ninnilerle büyüttüm.
Korku ecel selamıdır
bir ayağım geride,
beni yağmur gibi okşadın gitme.

Bu bahar da kal yanımda
kış soğuk olur,
seni türkülerle , şiirlerle büyüttüm
üşürsün.
Uşürüm.
Belki bulutlar serpilir de yağmur yağar
pencereler örtünür
perdeler örtünür
toprak örtünür
gitme.

Hasan Gölbol

Gözyaşlarını terk eden adam (1)

Bu hikaye ağlayamayan adamın hikayesi
bu benim yaratılışımın ilk öyküsü...
Gözyaşlarını terk eden adam.

Genç bir zeytin ağacının yaşı kadar yıl önce
küçük bir çocuk taşlardan kurduğu kaleler arasında top oynamış.
Düştüğünde ağlarmış,
biri canını yaksa ağlarmış,
yuvarlak kenarlı lolipopu toprak olsa
elindeki oyuncak alınsa
uçurtmasının ipi kopsa
azar işitse eriğini çaldığı amcadan
korksa bir gece vakti cama vuran gölgeden
endişelense biri koparıp alacak diye yanaklarını
kivır kıvır saçları kafasını delecek diye hayaller kursa
önce gözleri dolar
sonra sesinin el verdiği kadar duyurarak dünyaya hislerinin bolluğunu
ağlarmış da ağlarmış.

Zeytin fidanı büyüdükçe oda büyümüş.
Büyüdükçe ağlamış.
Ta ki zeytin fidanını fidan yapan zeytin kuruyana ,
kendisini kendi yapanın damarında kan donana kadar.

O gün susmuş...
Birkaç damla yaş,
hepsi bu.
Sıyrıldığı kalabalıktan uzağa
şimdilerin genç zeytin ağacına koşmuş
ve fısıldamış ona..
Ben demiş!
Ben onca zaman ağlamışım geri gelebilecekler uğruna.
Gözyaşım gözyaşı doğurmuş,
sonuçlarımı sebeplerim etmişim, ne yazık!
Kuruması varken bir yaşamın
ben yaşımı yaş üzerine dökmüşüm.
Yeminim olsun bu sana!
Ey! Geleceğin bilge ve toprağımın kardeşi zeytin!
Bir daha asla ağlamayacağım!
Ve takmış kuruyan ağacın bedeninden
kendine kalan yaşları bir bilezikle koluna.
Yaşamış ağlamadan seneler boyunca.

Günler birikmiş aylar
aylar birikmiş seneler
seneler birikmiş bir zeytin fidanını genç bir ağaç yapmış.
Yaşamak kelimesini sözlükten çıkaran bu çocuk,
umudu yoldaşı yapmış ve büyümüş.

Büyüdükçe değişmiş dünyası
karalar bağlayan insanlar görmüş.
Ağlamaktan yorgun düşmüş bir halk,

yılgın sevdalar,
yaşamın tadını vicdansızlıkta bulanlar,
umudun içinde kaybolacak kadar küçülenler,
araba camı silerken parmağını kesenler,
mezar çiçeği satanlar,
büyüdükçe ruh yiyenler
yedikçe alçalanlar.

Ve büyümüş çocuk,
kolundaki bilezikle beraber.
O büyüdükçe geride kalanların ağlamak alışkanlıkları olmuş.

Endişelenmiş bu durumdan bir vakit
yalnız ve ağır hissetmiş,
ama nasıl ki ağlamak alışkanlıklarıysa geride bıraktıklarının
kendisi de bir alışkanlık gibi ağlayamıyormuş artık.
Ne olursa canını yakan
hissediormuş ruhunun her yerinde,
fakat tek damla yaş dökülmüyormuş gözünden.

Kendi yarattığı acı dolu kadere dayanamayınca
zihnindeki umudu hırpalamış
ve yüzünü yakan güneşe rağmen
kaldırmış başını göğe, seslenmiş Tanrı'sına..

Tanrım!
Ben ki senin yarattığın evrende
senin yarattığın gözyaşlarından mahrum kaldım.
Kuruması yaş olanın, kuruttu yaşlarımı.
Ölümü tek gerçek bildim.
Hislerimi metal bir bileziğe diktim.
Umudum yaşımdadır,
ver bana yaşlarımı!

Ağırlaşan bileziğini kaldırmış göğe
ve bilezikteki yaşları gözlerinde istemiş.

Tanrı, o gün karalar bağlayan insanları duymuş,
ağlamaktan yorgun düşmüş bir halkı duymuş,
yılgın sevdaları,
vicdansızları,
umudun içinde kaybolacak kadar küçülenleri,
araba camı silerken parmağını kesenleri,
mezar çiçeği satanları,
büyüdükçe ruh yiyenleri
yedikçe alçalanları
ve ağlamayı alışkanlık etmiş herkesi duymuş.

Sonra kendisine bir yumruk gibi kalkan
gözyaşlarıyla dolu bir bilezik görmüş,
şaşırtmış onu bu adamın isteği
ve şöyle demiş Tanrı:

Diğer koluna takman için sana bir sevda veriyorum.
Bileziğin ağırlaştıkça o da ağırlaşacak.
Bileziğin hafiflerse bile o ağır kalacak,
ve istesen de çıkarıp atamayacaksın.

Hoyrat ve sinirlice demiş adam:
Ben senden yaşımı gözümde istedim!
Sen ise bana taşıması güç fakat onurlu bir yük daha verdin!
Nasıl olacakta gözümde yaş getirecek böyle bir hediye!

Anlayacaksın demiş Tanrı.
Anlayacaksın...

Hasan Gölbol

Gözyaşlarını terk eden adam (II)

Kova kova alınır bir kuyudan sular
ölümün gelişi gibi.
Kuyuda su azalmaz elbet.
Kovadır eskir,
çok su alırsa bir zeytin
vakit gelmiştir.

Hiçbir zaman yeterince büyünmez imiş ,
anladı adam.
Kör ve sağır yaşadı bir süre.
Sevdanın kolu kapadı yolu.

Karalar bağlayan insanlar,
bir bir yok oldu gözünde.
Ağlamaktan yorgun düşen bir halk,
an gelir güler dedi.
Yılgın sevdalar,
sevda değildir!
Yaşamın tadını vicdansızlıkta bulanlar,
ne de şanslılar!
Ve kayboldu umudun içerisinde gittikçe küçülerek.

Arabasının camını silerken parmağını kesti çocuklar.
Mezar çiçeği satanlardan besledi sevdasını.
Büyüdükçe ruh yiyenler,
yedikçe alçalanlar,
an gelir bir masalın kahramanı olurlar...

Gülümsemeyen bir çocuktan
ağlayamayan bir adam oldu
ve Tanrı ona gözyaşları yerine
büyükçe bir sevda verdi.

Adam sevdayı
bir taşı yontmak kadar
bir güneş olup yakmak kadar,
bir bulut olup durmak
bir rüzgar olup esmek
bir taş olup yontulmak kadar sevdi.

Uğruna oldu nefsi kadar nefesi...

Öyle değil midir ki
bilye tanesi kadar mutluluk görünmez yapar dünya kadar kederi.
Öyle değil midir ki
içilesi yapar kaynar suyu birkaç çay tanesi.

Kaderi sevdayı taşımakmış gibi
taşıdı sevdayı adam.

Öyle ki;
kapardı gözlerini

kuşlar susar
dereler akmaz
insanlar yoktur
hayatın acımasız yükünün acıttığı her şey
tek tek ayrılırdı huzurundan
ve yalnızca sevdası kalırdı geriye.

İşte tam da böyle anlarda hatırlatır
yasak meyvenin acı tadı kendini.

Adam sevdadan kopmak istese bile kopamayacaktı.
Şayet aynen öyle söyledi Tanrı.

Ama Tanrı şöyle demedi:
Sevda asla terk etmeyecek seni.

Mezar çiçeği satanlar ceset kokmaz
ama cesettir örttükleri.

Bir çiçek gibi örttü adam
sevdasının çürüyen yerlerini.

Büyük sevdaların küçük çürükleri olmaz.
Sevda varlığıyla canlanan bir bedenden
gider ise sevda
geride bir beden kalmaz.

Düşer düşmez sevda kolundan
bir yara açıldı göğsünde adamın
ve ağırlaştıkça gözyaşı dolan bileziği
iki parçaya ayırır oldu bu yoksun bedeni.

Gözyaşları gözlerini parçaladı.
Bedeni ve yaşları adamın,
yedinci günün günahı ile suladı toprağı.

Adam öldü..
Sevda dağıldı.
Ve durmadan aktı Pişon.

Ve yalnızca şu söz kaldı söylenesi geriye
'mezar çiçeği satanlar
ne de şanslılar.'
(Bu yazı böyle bir olay yaşanmadan,
bir çocuk gözyaşlarını kaybetmeden önce yazıldı.
Bir çoğumuz elinden oyuncağı alındığı için
kendisine az verildiğini düşündüğü dondurma için
parmağına ufacık kıymık battığı için
ağlayan , ağlatan çocuklardık.

Ama içinde yaşadığımız dünyanın bir yerlerinde
çocuklar ; yıkıma,kana ,bombalara,silahlara,ölümlere bakıyor.

Ve tek damla yaş dkmyorlar artık bu hasta dünya için.

Peki siz söyleyin...

Artık lme dahi ağlayamayan bir çocuktan nasıl af dileriz.

Nasıl yaşarız?

Nasıl insan oluruz sözlükten çıkararak manasını?!

Ben söyleyeyim.

`Umudumuz yaşımızdadır.'

Ne zaman ki çocuklar lme ağlayamayacak halden
bir çiçeğin kopmasına yaş dökecek durumda olacak.

Ne zaman ki insan insanlığı öğrenecek.

İşte o zaman umudun güçlü dalları topraktan gelecek.

O zamana kadar

`Mezar ieği satanlar

ne de şanslılar'

Hasan Gölbol

Griye İnat ||

Bir grilik düşünün
yalnızlığın bile paylaşıldığı
Bir grilik düşünün,
sizinle yalnızlığınızı paylaşmaya adanmış bir grilik.
Yalnızlığı paylaşmaya yaratılmış bir renk/sizlik
insan eli tarafından.
Öyle ki; kör olmak siyahı görmektir.
Kör olmak bir renge kavuşmaktır.
Hiçbir şeyin koyusu olamayanlar
yalnız ve/ yalnız gri kalanlar
yalnızca yalnızlığın verdiği renk/sizliği paylaşırlar.

GRIYE İNAT II

Eskilerin mavisi
ve şimdilerin grisi bir gökyüzü bıraktılar bana.
Bense sadece silinip giden mavilikler yaparak
kanat çırpışlarımla ve çırpınışlarımla uçmaktayım.
Ben yalnız ve/ yalnız bir kargayım.
Uçarken bu gri şehirlerde her yanı diğerinden gri
bir beşeri haritaya bakmaktayım.
Kimi gri denizlerde pembe soluklanmaktayım,
kimi gri teknelerde yeşilini özlediğim sebzeler aramakta.

Ve durmadan,
bir zamanların yeşili olan incir ağaçlarını anmaktayım.

Böyle bir dünya için renkli sayılabilecek gözyaşları dökmekteyim.

Ben yalnız ve/ yalnız bir kargayım
ağacın
denizin
gökyüzünün
grisinde yaşayıp
kağıdın yeşiline tapan insanlara bakmaktayım.

Bir zamanlar doğanın kölesi-dünyanın özgürü olanlar,
şimdi griye özgürlük deyip bir de ona köle oluyorlar.

Rengi kulaktan duyanlar
bizi kağıdın yeşiliyle kandırdıkları griliklere hapsedmekte.

Ben toprağın kahvesini ararken durmadan
vicdanı süblimleşmiş yaşamlar,
tütsüler yakıp dualar ediyorlar griliklere.

Ben yalnız ve/ yalnız bir kargayım
biliyorum bir gün rengi olan bir dünya bulacağım
bir gün rengi yaratanlar
bir gün mavi
bir gün yeşil.
Bir gün uçacağım
renkli ve mutlu.

Bir gün yeniden incir yaprakları arasında...

Bir gün,

bir gün tüm grilikleri boyayacağım.

Hasan Gölbol

Griye İnat III

Ne çok ister insan
kem gözlerden uzak
yaşamak
ve bulmak yolunu kendiliğinden
bir sonbahar akşamının sisinde.

Ne büyük hayaldir,
pembe bir domuzcuk gibi
düşünmeden yaşamak..
Karın
karanın
ve karamsarin dışında
inceden bir melodi alarak kulağına
ve sana ait hissetmeden yalanı.

Yaşamak,
kelimeleri üst üste koyarak
kelimeleri alt alta koyarak
ve yan yana gelmesine izin vermeden kelimelerin
yaşamak.

GRIYE İNAT III

Bir soru..
Bir soruyla dönecek her şey eski haline
Bir soruyla yeşile çalacak incir yaprakları.
Bir soru..
Bir soru sorarak kendine

ve çabalayarak cevaplar uğruna
kırılacak ışık
maviye dönecek gökyüzü.

Bu bir yapboz mudur?
Nasıl bozular, nereden başlanır yaratılanı bozmaya?

Bir zamanlar nasıl açardım kanatlarımı
bir dünyayı kavrayacak kadar?
Kaç renkti Nuh'un gemisi.
Ve şimdilerin yapmacık zeytin dalı
hangi tonuydu yeşilin?
Ya o serçe parmağı pembe kendi beyaz güvercinler
nerede, hangi griye hizmet ederler?

Hangi gri piyeslerden uzak tutmalı gri alkışlamaları?
Feda etmeye hazırım tüylerimi
bir kitap ayıracına renk katmaya.
Ya hangi kitap hazır
iyimserlik ile başlattıkları grilikleri
maviden dönme saygınlıklardan uzak tutmaya.

Bir soru..
Bir soruyla sesine imreneceğim yeniden bülbüllerin
beklenmedik ve düşüncesizce başlayıp
arkasında renkler getirebilecek türden ,

gökyüzüne çalan bir soruyla.

Ben bir kargayım.

Bir karga..

Sisli gecedeki kalabalıklar gibi hayatım,
varlar biliyorum..

Fakat ne yana baksam
karanlıktan kötü bir gri.

Yalnızım... hiç olmadığım kadar.

Mızıkamın altıncı deliğini çekiyorum içime
söylerken yalancı ilahileri.

Yedinci delikte bir delilik yapacağım
kanatlarımla yarattığım öfkeden belli.

Gidiyorum

umudun binlerce-onbinlerce-milyonlarca umutsuzu
bir kaşık suda boğduğu,
ve yine umudun bir tek soruyu
koca bir okyanus ortasında hayatta tuttuğu yere.

Gidiyorum

griye ve rüzgara inat
kanatlarımı son bir kez dünyayı kavrayacak kadar açarak.
Yaralarımı ve artakalan hislerimi de katarak arkama,

ve geniz yakan kokusuyla tozlu bir kitabın
gidiyorum gözlerimi kapadığımda düşlediğim
mavi dünyama.
İncir yapraklarıma gidiyorum.

Sen kendi sorunu henüz sormadın diye.
Ben..
Griye inat yaşayan karga.
Griye yaşamaktansa
yaşamamayı seçiyorum.
Vazgeçiyorum
vazgeçiyorum..

Griye İnat III (Alternatif Son)

Vazgeçmeseydi griye inat yaşamaktan karga
ve sen kendine sorabilseydin incir yapraklarına renk verecek soruyu.

Serçe parmağı pembe bir bülbül bırakırdı grileşmiş okyanusa
gagasındaki sarısı sarı papatyayı.
Ve bir anda renklenir papatyanın okyanusa düştüğü yer,
renkli karganın gözünde.

Özüne döner renkli karga..

Ve yıllardır gün yüzü görmeyen yeşili yeşil maydanozu çıkarır yerinden,
çiçek açmıştır maydanoz.

Serçe parmağı pembe kalır bülbülün

ama yüreği,
okyanusun hatırı sayılır kokusunda mavi.

Pembeleşir bizim okyanus mavisini karga,
zamansız bir şiir okur griye inat sesiyle.
Bülbül de eşlik eder yarını olan bir şarkı ile kargaya..
Seslerinin değdiği yerde sarısı sarı papatyalar,
seslerinin değdiği yerde çiçek açan maydanozlar,
griye inat bütün ihtişamı ile gelir bahar.

Değişir griden rüzgarın rengi,
okyanusa mavi,
güneş sarı,
ormana yeşil eser..

Yaşamak..
Bir kuşun hr olduğu yalanına
inanmak gibi
yaşamak..

Hasan Gölbol

Griye İnat I

Mavi kuşlar , yeşil çimenler severler.
Gökyüzünün mavisinde kayboldukları kadar,
belli ederler kendilerini yeşil çimenlerde.

Yeşil çimenler besilidir kendinden öncekilerle
ve mavi kuşlar, yeşil çimenlerle.
Yeşil , mavilerle
yeşil , güneşlerle
ve çimen , yeşillerle besilidir.

Mavi kuşlar, yeşil çimenler severler.
Uğrunadır yaşamları yeşil çimenlerin.

Mavi kuşlar , yeşil çimenler severler.
Severler ama,
bu demek değildir ki kargalar sevmez yeşil..

Griye inat yaşayan renkli bir karganın şiiridir sizlere sunacağım.

Griye İnat

Kölesi doğanın
ve özgürü dünyanın bir ailenin.
Üç-beş dönümlük zeytin tarlasını
ortadan ikiye bölen bir incir ağacında..
İleri-geri ve bazen sağa-sola sallanan
yaprakların arasında
el emeği-göz nuru / çalı çırpıdan yapılmış
bir fare yuvasında yaşayan
size göre genç bize göre yaşlı
yalnız bir kargayım ben.
Siyah değilim fakat,
nasıl olayım fikirler bile gri iken.

Gri de değilim ama,
bazen mor bazen maviyim.
Kimi zaman da
hani o dertli ve tasalı Őirleri okurken bütün griliklere inat,
ve sesimin en tiz haliyle
eşlik ederken mavi dönemlerden kalma bir trkye
işte o zaman büsbütün kırmızı yahut pembe...

Vakti gelecek gri olacağım ben de
yani arada bir işte
konuŐma ihtiyaçı hissettikçe.
Yitirdim umutlarımı son yeşil inciri de yeyince.

Uçmayı ğretebileceğim bir köpek
veya peynirimi bir kurnazlık bulup alacak bir tilki de yok.
Sesine imrendiğim bülbüller,
alkıŐ tutuyor griliklere..

Korkarım grilikten.
Korkulmalı grilikten.
Çünkü gri olmak en büyük siyahlıktır asıl.
Gri, en büyük karanlıktır,
değil insanları kargaları bile merkezine çeken.

Oysa, her Şey zifiri bir grilik iken..
zor değil toz-topraktan griye dönen incir yaprağını
silkeleyip yeşile döndürmek.
Bir karga için bile...

Hasan Gölbol

Gülümse

gülümse
başka bir zaman
yapamayacakmışsın gibi
gülümse

güneşe bak
ısınsın yanakların
ve güneş bronzlaşsın
gülümsemenin ışığı ve sıcaklığında

gülümse hayata
ağaca ve kağıda aynı anda
gülümse
aynı yerden gelmemişler gibi
hiç görmemişsin gibi
gülümse

yorganı üstüne çektiğinde
bir annenin çocuğuna
gülümsediği gibi gülümse
öp yanaklarından hayatı

ilk aşkına sarılır gibi
sarıl yaşamaya
ve gülümse yerdeki taşa
üstüne basıp erik koparmışsın gibi
teşekkür edercesine
gülümse

gülümse sevdiklerine
ve henüz sevme fırsatı bulamadıklarına
hayata gülümse
karşılık beklemeden
umarsızca
başka bir zaman yapamayacakmışsın gibi
gülümse

Hasan Gölbol

Gülümseyişler-3

Beklerim.
Gün gelir yorulur uzaklıklar aramaktan,
konar avcuma
Sarmalarım nefesini.
Yarına bırakmam
yine yeniden severim.

Bir kuştur.
Uçmuştur.
Ben beklerim..

Hasan Gölbol

Gülümseyişler-4

Kelimeler var kelimelerin içinde
Zamanlar var bildiklerin dışında
Ve uçurtmalar dizelerimde

Gökyüzünde durmak
uçmak değildir.

Uçurtma dursun diye
bağlanması gerekir.

Hasan Gölbol

Hayalleriyle Doğar İnsan

Herkes dans edebilir
herkes şiir yazabilir
şekil verebilir kayanın, toprağın ve onlardan gelenlerin birine
herkes şarkı söyleyebilir
yahut türkü okuyabilir
herkes resim çizebilir
müzik yapabilir
Shakespeare ' in Hamlet'iyle sahnede olabilir
sinemadan anlayabilir
spor yapabilir
masa, saha, salon oyunları oynayabilir
yardım edip yardım alabilir
ve uçtan uca koşabilir yaşamının
verdıklarına
aldıklarına
vermek isteyeceklerine
alması gerekenlere
bol bol küfür edebilir küfür edenlere..
Ama herkes hayal edemez tanıştıktan sonra gerçeklerle
herkes göremez ipin ucundaki başı yahut uçurtmayı
herkes canı yanmıştır diye üzülmez bir çiçeğe
ve izlemez göğün sözlükteki anlamını sözlükten çıkartan kuşu
hele ki öterken bir beyaz güle.
İçerken yorgunluğun üzerine çayı herkes aramaz arzuladığı tadı
aramaz yok olanı
ve kim bilir belki var olmayanı.
Herkes göremez bir fotoğraftaki gülümsemenin yapaylığını
ve okuyamaz bir metni okuması gerektiği gibi
beklenildiği
beklenilmesi gerektiği gibi.
hayal ederek doğar insan
fakat herkes doğduğu gibi kalmaz.
Bahane arar
bahaneler bulur
yerdeki taş vurur
Mona Lisa'nın köprüsünü görmeden durur
ya da farketmez Ahmed Arif'in kirli gömleğini
Davud'u çıplak bir adam olarak görür yahut
onca giyinikliği dururken.
Ve kulaklarını garipser Beethoven 'ın
Utanmadan bir de acır Hypatia ' a
Ve sizler asıl acımanız gerekirken onlara
onlar sizi bilmeden kalır
Çünkü hayal ederek doğar insan
ve hayal etmeyi unuttuğu gün
ölür.

Hasan Gölbol

Henüz

Henüz olumsuzlanmamış
insan loşluğu üzerine
Giden boşluğu üzerine
Zafer yoksunluğu üzerine
Konuşulmamış

Henüz yıpratılmamış
Gece nöbeti üzerine
Bütün kitaplar üzerine
Dönülemez zaman üzerine
Yazılmamış

Henüz yorulmamış
Yoğurulmamış
Değerler etiği üzerine
Sophokles üzerine
İki yüzlülük üzerine
Çizilmemiş

Henüz vardırılamamış
Zenginlik hayalleri üzerine
Boş vermişlik gülümsemesi üzerine
Ceviz ağacı ve dar ağacı üzerine
Bırakılmamış

Henüz bitirilmemiş
Bitmek üzerine
Bitirilmek üzerine
Bitirilmesi üzerine

Asla ve asla ...
Yaşanılmamış.

Henüz...

Hasan Gölbol

Herkes Biraz Hüseyin

Afedersiniz!

aklım dublex benim.

Bir soru sormalıyım

cevabı görümceli.

Siz donlarınızı elde mi yıkarsınız?

Hüseyin suda yıkıyor.

Öylesi daha rahatmış.

Soramadım ki

yıkarken mi giyerken mi diye.

Afedersiniz!

zihnim kuruyemiş benim.

Üzerinize afiyet olsun

azıcık deliliğin delisiyim.

Herkes Biraz Hüseyin

Akıllı adam değildi Hüseyin.

Akıllı adamlar çok sevmezler bir şeyi.

Şöyle derdi hatırlarım:

'Yoktu severdim, geldi sevdim, gitti sevmeye devam ettim.

Kolundaki beni kadar oynamadı sevgimden.

Ben gelişini, oluşunu, gidişini değil

onu sevdim çünkü' derdi.

Akıllı adam değildi Hüseyin .

Akıllı adamlar çok sevmezler bir şeyi.

Deliydi Hüseyin

Hem de zır deli!

İlk ben gördüm onu,

hızlıca düşüyordu.

Çok hızlıydı , bir başkası görmedi.

Bir ben gördüm onu

ikincisi olmadı.

Hüseyin büyük icat !

Zihnimin köşesini yiyip

birkaç düşümü içti.

İyice rahata alıştı.

Uçan karıncalar derdi

Sonradan kulağıma geldi

Tokatladım yere düştü

Düştüğünde uçmuyordu.

Bir ara fısıldadı,

gök yarıldı,

yer gürledi.

Düşer iken düşürmüş

bambaşka sevdasını...

Bir ben duydum onu

bir ara fısıldadı.

Çok sessizdi ve derin,

bir başkası duymadı.

bir ben duydum

ikincisi olmadı.

Karanlığında yanımda durmuş

fark etmemişim.

Bir de

bir de..

Melekler varmış mesela

Hüseyin'in arkasında

Tanrı'nın önünde duran

Çünkü tanrı her vakit görmek istermiş meleklerini.

Hüseyin !

Hüseyin'i tanrı bile göremez.

Zihnimin aykırı köşesinde o.
Hüseyin !
Hüseyin tanrının da ikincisi
'ikincilik' der, 'nasıl da büyük gaflet'

Akıllı adam değildi Hüseyin.
Akıllı adamlar çok sevmezler bir şeyi.

Hüseyin severdi.
Ay ışığını mesela
küme küme yıldızları
ve kesişimleri boşluk aşkları...

Deliydi Hüseyin
hem de zır deli.

Bir vakit buradaydı.
Yemin ederim!
Kafamın içinde,
sol lobumda elinde lolipopuyla.

Ara ara giderdi
ama mutlak dönerdi.

Bir ara karnıbahara gebe bir kentten bahsetti.
Kuşların geceleyin de uçtuğu.

Ben karnıbahar sevmem o yüzden olsa gerek
almadı yanında beni Hüseyin denen dümbelek!

Akıllı adam değildi Hüseyin.
Akıllı adamlar çok sevmezler bir şeyi.
deliler ise heder olurlar yolunda.

Bir ben bildim onu,
aniden oldu.
Nefes alıp verir gibi
bir başkası bilmedi
bir ben bildim onu
ikincisi olmadı.

Hüseyin...
Hüseyin!
Yolunmuş saçlarımın düşmüş teli,
dağlanmış zihnimin kekiği,
özleyişlerim,
rengi çalınmış gökyüzüm,
kalem batmış toprağım,
dertlerimin ekvatoru,
ikincisi dizelerimin ,
gömülü şarabım,
diş çürüğüm,
sarmaşığım,

kadınımın gülüşü,
ağlayamayışlarım,
masmavi okyanusum,
endişelerim,
endişeliyim..

Endişelendim Hüseyin nerelerdeydin!?

Gittin sandım!

Çayı iyicene abarttım
Yapabilsem ağlayacaktım.

Hüseyin..

Hüseyin! bir soru sormalıyım,
kafamı kurcalayan..

Yıkarken mi giyerken mi Hüseyin !?

Hasan Gölbol

Hırsız

saat geç oldu
nerde ışığı açık adam varsa hırsızdır şimdi
kim bilir hangi fikri çalışıyordu doğadan
kimin aşkını almıştır yüreği
nerde bir ışık varsa
seçip seçip o evleri mavi geceden
yakalamalı hepsini
nerde ışığı açık adam varsa hırsızdır şimdi
ya zamanını çalışıyordu
ya da zaman çalışıyordu
ışıkları yanan bu adamları bulmalı
yüzlerine güneşi vurmali
böyle adamları öpücükle boğmalı
güneş gideli çok oldu
ve güneş varken gizlenen bu ışıklar mavi geceye öncü oldu
en çok hırsızları severim
mülkten çalanlardan bahsetmiyorum
zamanı alıp yoğuran adamları diyorum
yoğurup yoğurup
tereyağlı ekmek olarak elimize verenleri diyorum
ah ah bulmalı hepsini
sanki güneş hiç gelmeyecekmiş gibi eşit uzaklıklara koymalı
birebir ışıldak gibi
onları mavi geceyi aydınlatmaya bırakmalı.

Hasan Gölbol

Hiç Gitmemiş Say

çok kalmam giderim şimdi
istersen hiç gelmemiş say
hem değiştirdiğimiz de yok kendimizi
bir düşünsene ben benim hala
sense sen
ve hava aynı hava
sahi nem bile değişmedi
çok durmam giderim şimdi
istersen hiç gelmemiş say
ne eksik bir şeyin var
ne de fazlasını verdim sana
belkide hiç gelmemişimdir
gelmeyen adam gitmişte sayılmaz
işte sen beni öyle
hiç gitmemiş say.

Hasan Gölbol

Karanlık

...
gece karanlık.
diyorlar ki
göğü ikiye bölmüş koca bir aydınlık
bölse ne olur
gece karanlık.

...

Hasan Gölbol

Kent Damlaları

Yağmur damlaları yüzünü yıkıyor kentin.

Ben, senli takvimler özlüyorum.

Kelimeler, hasret gideriyorlar

şehrinde bir defterin.

Onlar, sen oluyorlar.

Damlalar yüzünü yıkıyor kentin.

Maktuller, henüz pişmemiş katillerdir.

Bir kitapta yazıyor, sayfaları hala yeşil.

Bir kitap kapanıyor

bir kalem düşüyor...

Cesetler hala sıcak.

Damlalar yüzünü yıkıyor kentin.

Yalnız bir aşkın büyüyen çığılı fa.

Diğer notalar, teselli ağıtları.

Diğer notalar, daralan sokak.

Diğer notalar, şehrin yüzünü yıkayan yağmur
damlaları.

Solucanlar topraktan çıkıyorlar...

Nefes alıyorlar.

Nefes...

Almayanlar giriyor geri.

Damlalar yüzünü yıkıyor kentin.

Ve biliyoruz ki
zaman, en affedilmez suçudur yaşamanın.
Saniyeler dakikalara düşerken
damlalar yüzünü yıkıyor kentin.

Ucuz ekmek kuyrukları
üretimi az taşıt kuyrukları
bir ayağı tüfekte leylekler
göç fıkraları

mutfak fareleri
tarla fareleri
fırın fareleri
sanayi fareleri
sıçanlar
ıslak sıçanlar
sıçan gibi ıslananlar
ve şemsiye tutucuları...

Aristo kahvaltıdan sonra yüzünü yıkarmış
yeniden...
Ve yağmur damlaları yüzünü yıkıyor kentin.

Mürekkep çok akarsa okyanus olurmuş
İnsan, kalabalıkta kayıp bir balık.
Satırlar, dere yatakları.

Satırlar, Althusser masajları.
Satırlar, içi kanlı yağmur damlaları.
Giyotin işçileri
işçi grevleri
işçi kolyeleri.
Kolyeler zamane hediyeleri.
Yeminlerimiz
çoğumuz,
çocuğumuz,
çocukluğumuz
ve çocukçalığımız.

Eskiden Kant sokağı varmış
İntiharın biri saati geri almış.

Beklemek, alçak basınç.
İyi beklemek, ivmeli.
Bunu en iyi Sokrat karısı bilmeli..
Barındıran baldırında baldıran
ve en güzel
bir gece vakti camıma yağan.

Sokrat tükürüğü mü!?
Hayır! Hayır!
Değil!
Kent damlaları.

Hasan Gölbol

Küf-ür

arada birgün küfrüm tutuyor
yürdüğüm yolda bir kuş uçuyor
basıyorum küfrü direğe konuyor
utanma yok
altından küfür fırlatıyorum
kuş hafif
kuş uçuyor
küfrüm ağır
küfrüm düşüyor
olsun utanma yok
yine de fırlatıyorum
sen diyorsun ki
kuşa yazık
ben diyorum ki yazık bana

anlamıyorsun
sana da basıyorum küfürü
bastığım gibi geri dönüyor
sen yine anlamıyorsun

bakıyorum havaya
havayı göremiyorum
bir gök var kuşakta
yedî rengine basıyorum küfürü
küfürle beraber yağıyor yağmur
sen diyorsun ki hak budur
kuşağa yazık
ben diyorum ki yazık bana

sinirin bozuluyor
gülüyorsun
gülme
sinirim bozuluyor
sinirim düzeliyor
sen hala gülüyorsun
işte ona küfür edemiyor insan
küfür utanıyor
insan kızarıyor
yağmur diniyor
sen gülüyor
küfür düşüyor
dert bitiyor
gök kuşakta kalıyor
kuş uçuyor
kuş
uçuyor
...

Hasan Gölbol

Leke

Tanrım!
Bırak perdem lekeli kalsın.
Bu bizim tercihimiz!

Bir kabus bu gördüğüm,
gülümse rüyam olsun.

Tanrım!Anlamıyorsun!

Bir çocuğum ben
başak tarlasında.

Gözlerim
gözlerim başağın çoğulluğunda.
Taşıyan birikintiyi fazladan bir damla.
Tanrım! Beni anla!

Ben oradayım hala
titrek üstelik.
Bıraktığın yerin hissiyatında.

Gözlerim
gözlerimde bir leke
işlemişim hayalimden geldiği kadar.
Anlamıyorsun! Yağmur sadece yağar.
Koparmak değildir niyeti yaprağı dalından.
Yağmur sadece yağar.
Tutunmak yaprağın işi.

Tanrım!
Bırak perdem lekeli kalsın.
Bu bizim tercihimiz.

Dokunamam camın ardına.
Sadece sarırmak gelir elimden.
Ama neden!

Toprak!
Toprak ikimizin sahnesi
Ve varsa sahnemizde bir kalp
Mecbur değil midir sevmeye bir diğerini.
Anlamıyorsun!
İçimde gülümsemeyen bir surat var!
Telaşlı,
endişeyi seven.
Tüm varlığı ile
yokluğu irdeleyen.

Tanrım! Anlamıyorsun!
Bırak perdem lekeli kalsın.
Bu bizim tercihimiz!

Badem baharı kadar savunmasızım.
Ördüğüm duvarı aşamıyorum.
Ama duvar aşılmaz değil.

Tanrım!
Yalvarırım eğil!

Derdimin ceryan yaptığı kuytulardayım
Hislerimin bolluğunda kuyularda

Tanrım!

Kuyularla kuytuları bir tutma
Kırmızı koltuktasın.
Televizyon karıncalı.
Papatyaları içeri al üşürler.
Beni toprağa sar üşürüm.

Gözlerim
Gözlerim sana bakmaktan vazgeçtiği gün
Elimde bir başakla yürürüm.

Tanrım!
Anlamalısın!
Bırak perdem lekeli kalsın.
Bu bizim tercihimiz.

Hasan Gölbol

Nere Baksam Karanlık

Nere baksam karanlık
sağa dönsem karanlık
solâ dönsem karanlık
arkam zaten karanlık

avcumda tuttuğum
ufak, gazı bitmek üzere
bir çakmak
yaksam.. gelir belki aydınlık
yaksam.. gömülürüm karanlığa

nere baksam karanlık
bitmiyor gece
soğuk bitmiyor..

hangi eli tutsam aydınlığa giden
yarı yolda bırakıyor..
küsüm hepsine
avcum terliyor..

doğru vakit gelmeli
gazım az
korkum çok
bugün de nefretim var kendime
yine çaresiz.
Avcum terliyor..

yaksam çakmağı..
ama durmaz pek
ne kadar da soğuk
belki yaksam ilgisini çeker birinin.
korkuyorum..
ya kaybedersem
avcum terliyor

düşse bulamam da hani
ayak sesi duysam
yakarım biri geldi diye
ama yok..

avcum terliyor
nere baksam karanlık
sağa dönsem karanlık
solâ dönsem karanlık
avcum terliyor..

yak gitsin diyor kalbim
beynimin ağzı bozuk.
belki bir kapı bulur da açarım yaksam
ama.. ya bulamazsam
avcum terliyor.

gazım az
rüzgar da engel hani
Beklesem güneş doğar mı
bu zifiri karanlığa
uzun zaman oldu..
sahi ne kadardır buradayım

sakalım uzadı biraz..
gündüzü de pek hatırlamıyorum aslında
kuşlar vardı
ne güzel öterlerdi
aydınlık aydınlık..

belki de denemeliyim şansımı
hep böyle kalacak değilim ya
rüzgar da bir dinsin
ne kadar da soğudu hava
yaksam ısınır ellerim..
avcum terliyor
nere baksam karanlık.

sahi ben nasıl geldim buraya
bisikletten düşmüştüm en son
onlu yaşlardaydım galiba
bir güvercinim vardı onu hatırlıyorum
burada olsa severdim
ama uçamaz burada
nere baksam karanlık
avcum terliyor.

bağırırsam
biri duyar belki.
istemiyor sanki dilim
soğuktan olsa gerek.
avcum terliyor

ne olurdu biraz daha gaz olsa
şu çakmakta
hem bu çakmakta nereden geldi elime
sigara içtiğim de yoktur hani
yaksam şunu nasılda ısınırım
ya sonra.. ne yaparım..

yakmadıkça umudum var
yakmadıkça hapsoluyorum
avcum terliyor
nere baksam karanlık

beklesem güneş doğar elbet
uzun zaman oldu..
dün ne yaptım da geçti koca zaman
hatırlamıyorum..

bisikletten düşmüştüm sanki
amañ babam duysa ne der
o öğretti bana sürmeyi
ne de sıkı tutardım direksiyonu
çukurlara hiç bakmazdım

hava soğuyor
rüzgar bir dinse..
avcum terliyor
nere baksam karanlık

annem ne yapıyordur şimdi.
yine bulaşıktadır kesin
söylesem.. salça ekmek verirdi hemen elime
yaksam görürmüyüm yeniden onu
avcum terliyor
rüzgar bir dinse
doğru vakit gelmeli..

abilerim nasılda sohbet ediyordur
bir kurtulsam şuradan
ilk işim uğramak yanlarına
yaksam kesin görür birileri.
görmeli..

yoksa nasıl çıkarım buradan
gazım az
korkum çok
doğru vakit gelmeli..

nasılda soğudu hava
biri gelse
tutsa elimden güneşe götürse beni..
avcum terliyor
nere baksam karanlık

ah bir görsem..
dağı, ağacı, çiçeği
var mıdır buranın
yaksam görürüm belki
ama.. ya göremezsem
gazım az

nere baksam karanlık
sağa dönsem karanlık
solâ dönsem karanlık
arkam zaten karanlık

belki de düşünmeden hiç
dümdüz yürümeliyim
avcum terliyor

nere baksam karanlık.

Hasan Gölbol

Okyanus Kokusu

Kelimelerin dışında asma yaprakları var
ve ihlamur ağacına topuk ile vurunca düşen notalar.

özlemek kokulu bir hece.
notanın yokluğu dışında
okşayan bir elin bulanıklığa kaybolduğu.

Ayak acıtan hasırdan , minderler yapmak
tecelli etmesi varlıklılık duygusunun.
ve özlemek, manda altında bir milletin
birey birey özgürlük tahayyülü .

notaların dışında hissiyatlar var
ve ihlamur ağacına topuk ile vurunca düşen kelimeler

özlemek titreyen bir ses.
kelimelerin yokluğu dışında
sevgi ile bakan bir çift göz.

Özlemek, beş telli bir keman
beşinci teli çığlık için adanan.
Özlemek, yazısız-resimsiz bir kitap
hayal etmek ile okunan.

Özlemek,
ne kabul edilebilir ne yok sayılabilir bir şeytanın
birlikteliğe hürmeti.
Duyguları yaşlı bir adamın,
karşıdan karşıya geçmesini beklemesi zamanın.

ve özlemek
şiirin dışında
ihlamur ağacına topuğu ile vurması hayatın.

Hasan Gölbol

Öyle bir andayız ki

Öyle bir andayız ki
ve öyle bir yerde
ya bulut yok gök yüzünde
ya bulut görmeye gücüm.
Deme ki insan yorulur mu kendinden
yorulurum, yorulur
yorulur da misket iner tenimden.
Kime sorsam bıkkın
kime sorsam memnun değil halinden.
Deme ki kalem olup istemez misin yazmayı
istemem,istemez
istememez de kopar ucum yerinden.
Konuşsam yeri değil
konuşsam, yok ki mecalim.
Deme ki sürmez ise tarlayı neye yarar traktör.
sürmem,sürmez
sürmez de gelincikler olup biterim derinden.
Köpük olsam sönemem,
rüzgar bana rüzgar değil.
Deme ki söndürmez ise köpük,
neden eser rüzgar diye
eserim, eser
eser de anlarım mazlumun halinden.

Hasan Gölbol

Papatya ile Maydanoz

Bir sabah uyandığımda maydanozdum
evet evet doğru duydunuz beni

bir sabah uyandım
ve baktım ki maydanozum
Bir papatyaya aşığım deliler gibi

hergün kadının biri gelip
sağımdan solumdan bir arkadaş alıyor
güzel bir yemek yapıyor kanımca

Geçenlerde bizim Hüseyin'i de aldı
oysa Hüseyin sararmıştı
bi cacık olmazdı ondan
Ahmet abi bu duruma üzülmedi
sevmezdi Hüseyin'i
her şeye maydanoz oluyormuş Hüseyin
sonunda hakkettiğini bulmuş dedi
e canım adam zaten maydanoz
her şeye insan olacak değil ya
yazık oldu Hüseyin'e!

Ha ben mi ?
beni almaz henüz
boyum iyice kısa
fark etmiyor zanlımca

Size papatyadan bahsedeyim
ben geldiğimde buradaydı
öyle güzel ki inanamazsınız
Bizimkiler alay ediyor geldiğimden beridir benle
diyorlar ki
bir papatya olur mu hiç senle

Anlatamıyorum ki onlara
bir maydanoz olmadan önce insan olduğumu
haaaa önemli bir insan değildim
ama insandım hani
İnanmıyorlar bana.
Onlara göre insansan maydanoz olamazmışsın
aman be! deli hepsi
hemde zır deli!

Birgün henüz koparılmamış arkadaşlardan
gazı alıp
açıldım papatyaya.

küçümsedi beni.

Ben maydanozmuşum
hadi oradan!

kendisi çiçek açıyormuş
bahardan bahara
bense mezesine konuyormuşum
içkili bir ihtiyarın!

Sordum ona
sen papatya olmadan önce neydin diye
anlamadı!
mezesine konduğum ihtiyar gibi
bir insan olduğumu anlattım
inanmadı!

İnsan maydanoz olamazmışsın
hadi be!
sen de oynatmışsın!
insandan maydanoz olmazmış da ben neymişim o zaman!

Anlatamıyorum kendimi.

belki istesem bir ağacın meyvasının çiçeği olurum ilerde!
bende papatya gibi gelirim
bahardan bahara.
Ah keşke papatyada inansa buna.

Bana bir tek Fatma abla inanıyor
o da martıymış eskiden
şimdiyse nane olmuş
hemde ne nane
ona göre bir gün uçmaktan yorulmuş uyumuş
uyandığında ise
naneymiş.

Kadını pek sevmiyor
tüm ailesini koparıp yemiş.
pek de nane kalmamış
yakında Fatma ablayı da alacaklar
oysa Fatma abla gitmek istemiyor
ben de istemiyorum gitmesini.

Hem onu alacaklarsa
ya benim papatya ile mürvetimi görsün isterim
ya da onunla aynı yemeğe konmak

Bugün alacaklar bizi.

Penceren hıyar Hasan seslendi
ziyafet varmış.
Herkesle helalleştik
Fatma abla üzgün
ona göre fazla gençmişim
Bense hiçbir şey hissetmiyorum
belki Hüseyin'i bir daha görürüm

Tek eksik hissettiğim noktaysa
papatya..

ben giderken doğaya
o kalacak doğada

belki bir ağacın meyvesi olur yeniden görürüm onu

Neyse ne!
keşke dinleseydi beni
oysa papatyanın da sapı yeşildi maydanozun da

Kadın
kadın geldi
vakit geldi
listede biz de varız bugün
Hıyar Hasan haklıymış
ziyafet var
insanken maydanoz olduysam eğer
maydanozken de iyi yemek olurum herhalde

çiğne
iyice çiğne
sindir beni ihtiyar
sonra iç papatyadan çayını.

Hasan Gölbol

Saçmalama! Seni Sevmiyorum.

Saçmalama! Seni sevmiyorum.
Hem denizin değil o.
O kabuk benim.
Benim değilsin, nasıl seveyim.

Yahu yok diyorum anla!
Benim dünyamda su yok.
Ağzım kuru, derim yanık
Vakitsiz dönmüş dolabım.
Sevmiyorum işte.

Çekerse çeksin elini umut!
Unut.
Unutacağım ben de.
Ben de seni sevmiyorum.

Pianonun sesidir
Susar şimdi
Susar elbet
Susmuyor eşşoğlueşşek.

Saçmalama diyorum.
Seni sevmiyorum.
Kim bilir hangi iklimin toprağı yeşertti seni bana.
Yoksa insan niyetli olur mu sağ çıkılmaz sevdalara..

Saçmalama! Yok öyle bir şey.
Seni sevmiyorum.
Karıncaların uydurması hep.
Biri gitmiş papatya çekmiş yuvaya
Olacak iş değil!

Acemaşiran çalıyor plak.
Çalıntı sevdaların hüznü birikmiş.
Notaların fırlamalığıdır gözümde akan.
İnan ki yaş değil!
Senin notaların rahat dursun ne olur..
Seni sevmiyorum..

Kör olayım sevmiyorum.
Hani ay ışığını çalsa biri
Dans etsek altında rüzgarın
Sonra ben aynama bakıp seni çizsem
Bana baksan
Bakmasan
Bana bakmasan daha iyi..

Saçmalama! Seni sevmiyorum.
Seni seversem karanlık olur
Kuşlar ölür.
Janus olur tanrıların başı.
Bir yüzüm sende iken bir yüzüm sana gelende..

Başından beridir kısılıyor sesim.
Yok öyle bir şey seni sevmiyorum..

Dalgalı bir İngiliz denizidir hayat.
Olur ya tekneimiz karaya oturur
ben, eti leziz bir miço olurum
sen, idamdan yırtan yamyam.
Bakma öyle!
gözlerinin yarattığı böyle bir acıdır bende.
Ben de seni sevmiyorum.

Küçük balıklar bir olsa denizi yutarlar ,
değil büyük balığı.
Unuturlar anlatsam.
Sen anlatsan.
Anlatmasan.
Sen anlatmasan daha iyi.
Seni sevmiyorum..

Saçmalama diyorum seni sevmiyorum!
Hangi dizem yazılmış ki uğruna.
Geleceksen kelimelerimin şafağında gel mutlaka
Başka türlü umudum yok.
Umudum ol.
Yahut hiç olma.
Olmasan daha iyi.
Seni sevmiyorum..

Saçmalama diyorum.
Haklı olan sensin.
Tek telli bir kemanla ne çalabilir ki insan.
Tek satırla neler anlatabilir.
Tek kum tanesi nasıl yeşertir bir çınarı.
Kalbinde yer edinememiş bir kan damlasıyım,
oksijenden mahrum.
Ve kimsesiz mezarında Mihri Rasim.
Seni sevmiyorum.

Zihnim
Zihnim koca saman çuvalı
Ne dökülse oradan dilime ve elime
yandığı kadar doğrudur.
Değildir.
Değildir ama
Sen doğru bil
Doğru bilersen daha iyi..

Sevmiyorsun beni
Kanın şarabı sevmediğı
Kuşun uçuşu sevmediğı
Gecenin yıldızı
Yıldızın göğü

Toprağın suyu
Suyun akışı
Suyun yaşamı
Suyun yağmuru
Suyun balığı sevmediği kadar
Ve ben de
ben de seni sevmiyorum..

Hasan Gölbol

Sahiplendirilmiş şiir

Şimdilerde ruhum acıyor
neden bilmem hep karnım aç.
Dün yağmur vurdu pencereme
seni gördüğümü sandım okyanusu andıran damlaların birisinde
ve seni hissettim çatımız üzerinde sevişen kumrularıda.

Böyle anlarda
kelimeler hiçbir şey yapamaz
hangi dil konuşur ki böyle günlerde
böyle sevgilerde...
Ama sevmek yetmez anlamazsın
hissetmek gerekir
Kızgın değilim sana
Aşk yoldaşım benim
sen git aşk bana kalsın.

Gündüzlerin sürekli uzadığı
bir masal misali sevdim seni
Yok ki gücüm sana kalbimi açmaya
son çıkan bir anahtar bırakmadı bana
yine de seviyorum seni.
Ama sevmek yetmez anlamazsın
sen git
aşk bana kalsın.

Rengarenk panjurları olan evimizden
ve evlerinden
çıkıp gittiler leylekler.
Bu şehri ve bizi severlerdi bilirim.
Ama sevmek yetmez anlamazsın.
Kendi baharımla bırak beni
sen git,
aşk bana kalsın.

Seni, sana bunu söylemeye çekinecek kadar çok
Güneş tepede iken zifiri karanlık arayacak kadar tok
seviyorum.

Kaybolurken iki dizenin ilkinde
koynumda hayalinle ağlayacağım sana
ve yanacağım seni itelediğim her sözcüğe
Biliyorum
sen de seviyorsun beni
en az şarabın kanı sevdiği kadar,
ama sevmek yetmez anlamazsın.

İki nota duyarsın belki şehri terk ederken
ikincisinde sol bacağın ve güzel ellerin
artık başka bir şehirde..
Hayıflanma! İhtimali olan geleceğe.

Aşk yoldaşım benim

sen git,
aşk bana kalsın..
sevmek yetmez anlamazsın.

Hasan Gölbol

Sarılmak

Uyanırım..
aylardır elime almadığım
dilime dolamadığım bitmemişlik, varamamışlık, yarımlik, hayale yol alan anılar da
uyanır.
Bir kelime uyanır
kendinden önce uyananlara sarılır.
Sarılmak..
Sarılmak, kelimelerin şiir olma anıdır.

Hasan Gölbol

Sen Yokken

Sen yokken
zaman, on iki hayvanlı takvimde kaplumbağa idi.
Bir ara tavşan ile yarışa girdi
fakat bitmedi bir masal gibi.

Şincaplar bir ulusları olmadığı için ulusal yas ilan edemedi.
İki ceviz kırıp birkaç fare dövdüler.

Farelerden biri bizim eve girdi.
Uyuyabildiğim bir gündü.
Fare annemi uyandırdı,
annem beni..
Ben azraili...
Azrail tamtakımdı.
Fareyi aldı.

Sen yokken
Fare de gitti.

Homeros'u daha iyi anladım.
Sevdayı gizlemek elverişsiz bir çabaymış.
Çaba ise gereklilik.

Ve sen bütün gereklilikleri toplayarak yanına gittin..
Bense hiçbir konuda hem fikir olmayan fakat her konuda uzlaşmacı daireler çizdim.
Birininde içinde ağladım,
ötekiler ağladı.
Ötekiler içimde ağladı..

Var oluşun üzerine kadeh kaldırdığım günler acımasızdı.
İçtiğim su bile barut oldu,
bağırsaklarım Charonion güzergahı.

Dedim sana!
Sevmek her zaman yarım kalan bir iştir.
Mühim olan
huzursuzluk ininde huzur ile seviştir.

Ve ben düşerken
var olmaya başlamanın sevinci ile sancısını
Yüksek binalara eşdeğer kelimeler ürettim kendime.
Başka ülke çocuklarına acıdım.
Kendi kendime acıdım.
Kendi kendimi kendime tükürdüm.

...

İştar doğarken toprak acımış mıdır!?
Bilmiyorum!.
Sen doğarken ben acıdım..

Sen yokken!
İki kere

başka yerlere taşıp geri döndüler
Tanrının üzerine bastığı kuşlar,
kendilerine göçmen diyerek.

Sen dönmedin.
Sen taşmadın.
Sen göçmedin.
Sen gittin.

Sen yokken
yüksek süratsızlikle dönen zaman
Doğruyu gösterircesine vurdu göğsüme.

Sonra..
Sonra ben,
bağırsaklarını toplamaya çalışan adam umuduyla
papatyalar biriktirdim.

Sonra..
Sonra yaşadım
Yaşamak denirse.
Sen yokken işte.

Denedim bir çok kere
Yazılmıyor yokluğunda
tek kelime bile
bir gülücüğü öpmek üstüne..

Hasan Gölbol

Sevme Kıyısı (Gece)

Nereye dönsem yüzümü o iki hece
ve kıvrımlarında saçlarının bir nehir gibi akan gece.

Yorgun bedenim, zihnim
terk edilmiş kenti ruhumun
sende
senin hünerli ellerinde.

Mahmurluğun seher yeli
bedenin göğüs kafesimden kaburgalarım arasına dolanan yasemin...
En çok kendimden korkuyorum senin için
severken incitirsem diye seni.

En iyi sen bilirsin bu sıkıca tutmayı bilmeyen korkak ellerimi
en iyi sen bilirsin yanlışımı,yenilgimi
aşılmaz bir duvar ettiğim hislerimi..

Sıtma yapraklarının gölgesinden yürürüz.
Bildiğimiz bir şehrin bildiğimiz sokaklarında
birbirimizde kayboluruz
yeterince sevebilirsen sen de beni.

Titreyen sıcaklık
benliğimin silinişi
nereye dönsem yüzümü derinden derime
ve merhamet etmeden mağlup düşmüş yüreğime
o iki hece..
Ve kıvrımlarında saçlarının bir nehir gibi akan gece.
Bir nehir gibi akan gece...

Hasan Gölbol

Tak

Karıncalar..
Karıncalar seven kıvrıcık bir çocuktum.
Beklediklerim edindiklerimden azdı
Bir kumsala oturdum
Onu var eden kılıfını aştı.

Büyüdüm
Toprak yedim büyüdüm
Kökü topraktan gelen çok büyür
Köküm toprak oldu büyüdüm.

Korkularım
dünyanın kendi eksenini etrafında dönüşü üzerine kuruluymuştu
Yükseklere çıkmadım.
Çıksam ayağım kayardı.

Ayağım kaydı oturdum
Oturanlar aldanır
Zincir zincir yarattı
Boyalı bir duvar oldum
Geride sıvam kaldı.

Kenarı yontuk bir saati dinledim
Tek dediği tik taktı
Tak deyince uyudum
Tik deyince uyandım.

Hislerim çalınmıştı.

Hayatın fagositozladığı ruhlar ile öpüştüm
Kutsadıklarım tükürdüler
Kapıldıkları kapıldıklarım oldu.
Umut ile dışkıldandım.

Kimsesizlerin zaferleri çoktur.
Kimsesizdim.
Çok düşündüm.
Kalorifer peteklerine sarıldım
Ki onların kalpleri yoktur.
Üşüdüm
Çok üşüdüm.
Bir kalbim vardı.

Yontuk saat bedenimi sardı.
Dilinde tek ton
Tak..

Hasan Gölbol

Tut elimden

Dağlar diyorum

beyazı kadar soğuk
ve sıcakı kadar sarı

göstermeden zihnindeki ağrıyı

anlat diyorum

sevdayı...

İkimiz arasında dönen bir mikrofon bu

Çıtın çıkmıyor.

Ama ben duyuyorum.

Kalabalık bir ağdayız

içimiz dışımıza döşek.

Yaşamak diyor

bir nar

narımız çatlak

akan bir sızı var

bu sızidan mustarip olup

sızısız da yaşayamamamız bir hayli manidar.

Yüksek suret

Şaşkın! Diyor tut elimden.

Tutuyorum elinden.

Güneşe bakıyoruz durmadan

ardı sıra gülümseyişler.

Güneşe bakıyoruz durmadan

gözlerimiz ağrıyor bir zaman

güneşe bakıyoruz durmadan.

Yarınımın fa diyezi

Şaşkın! Diyor

tut elimden.

Tutuyorum elinden

sevdamızı değişkenimiz yapıyor

suluyoruz çiçekleri.

Çiçeğim benim

Papatyam

Şaşkın! Diyor

tut elimden.

Uyuyoruz.

Uyumak diyor

bir bulut

huzurlu ve yağışlı

seviyoruz onu

korkuyoruz ondan.

Uyanıyoruz

bir sabah

Şaşkın! Diyen tut elimden

bırakmış ellerimi.

Ben !

Beyazım kadar soğuk bir dağ

yıkıyorum kurulu kentlerimi.

Ben!

Sıcağım kadar sarı

göstermeden zihnimdeki ağrıyı.

Yaşamak! Diyorum.

Tut elimden.

Hasan Gölbol

Uyuma

Uyuma! Kalk,
kuşlar uçuyor..
Uyuma, bak şiir hazırladım sana,
şiir kırdım şiir üstüne , az da şiir koydum hemen yanına
sen seversin.
Uyuma kalk hadi,
kuşlar uçuyor..
Baksana gökyüzü ne kadar şiir!
ne kadar da şiir bakıyorsun..
Uyuma! şiir vuruyor üzerimize
kaçırmayalım.
Bak kuşlar uçuyor..
rüzgara inat kanat çırpışlarından çıkan ses
aynı sana hazırladığım kahvaltı gibi
şiir kokuyor..
Kalk hadi!
Kalk hadi de şiirli yollardan şiire doğru yürüyelim
şiir gibi gülümsemelerimizle.
Hem belki vardığımızda şiir içinde yüzen şiirlere
ve meyvesi şiir olanlara,
orada bir şiir yazar bir şiir okurum sana.
Sonra birbirimize şiir şiir bakar
şiir şiir öpüşürüz..
Kalk hadi!
Kuşlar, vardı bile her rengi şiir olan yere...
Geç kalacağız...

Hasan Gölbol

Uzun Zaman Oldu (sahne 4 tirad)

uzun zaman oldu ya da bana öyle geliyor. Olur ya, hissizleşmiş de olabilirim. Tam hatırlamıyorum ama bir çocuk kitabında okuduğum hikayede kocaman bir yanardağdan bahsediyordu. Hikaye bu ya. Dağ patlıyor ve önüne çıkan tüm canlıları alev yutuyor. Herkes ve her şey yok oluyor. Daha sonra hikayenin kahramanı uyanıyor ve bunun bir rüya olduğunu anladığında her şeyin değerinin farkına varıp yüzü gülücüklerle doluyor. İşte oradaki kahramanın hissetti şey gibi bi şeydi galiba. Dedim ya. Uzun zaman oldu.

Hasan Gölbol

Yakındır

Görüyor musun?
Zeytin dallarına konuyor kuşlar
papatyaların sana taç olması yakındır.
Yakındır aşık oluşlarımız.

Gecenin esintisi banklara vuruyor
hissediyor musun sevgilim?
Yasemin kokuları yakındır.
Yakındır aşık oluşlarımız.

Kumruların seslerini duyuyor musun?
Nasıl da karışıyor sesleri nefesimize
birliktelikleri yakındır.
Yakındır aşık oluşlarımız.

En çok şimdi görüyorum yıldızları
en çok şimdi içindeyim tomurcukların
en çok şimdi gül kokuyorsun
en çok şimdi sevişiyor ağaçlar
ve yeni yetme arılar, bal sürüyor ekmeğine çocukların.
En çok şimdi karıncalar buğday topluyor
ve hasadına gidiyor köyümün kadınları.
Dudaklarda türküler en çok şimdi duyuluyor
ve çınlatıyor kulakları bir serçenin sevinç haykırıışları.

Bir kırlangıç,
papatyaları koklayabilecek kadar yakın uçuyor
kulak memesi toprağa.
ve selam duruyor yusufçuklar , gelincikler,
yumurtasında civcivler-balıklar bahara.

Bahar geliyor sevgilim.
Ona gebe gökyüzünde ayakları seçiliyor.
Yakındır sevgilim,
yakındır aşık oluşlarımız.

Hasan Gölbol

Yaratılmış Efsane

Maydanoz musun yoksa bir papatya mı?

İlk yazımı bahar getiren Flora'ya adamak istedim
ve siz değerli maydanozcuklara
ya da bir maydanozun papatyası olanlara...

Kim bilir belki bir sonraki yazımda size gerçek bir maydanozun hayatından bahsederim.
Bu efsane, az önce de bahsettiğim gibi Tanrıça Flora ile bir maydanozun efsanesidir.
Ve dilden dile değil, histen hise dolaşıp
bu kağıtlara ise geçerken uğramıştır.

Tanrıça Flora, bahar ve çiçek tanrıçasıdır. Buraya kadarını çoğumuz biliyoruz. Bana göre, asıl efsane ölümlü bir çiftçinin Flora'ya olan aşkı ile başlar.

Efsaneye göre ölümlü bir çiftçinin ölümlü oğlu,
Flora'yı kırlarda baharı bahşederken görür ve ona derin bir hayranlık besler. Çiftçinin oğlu yani genç çiftçimiz durmadan Flora'yı takip etmeye başlar.

Flora önceleri bunun farkına varamaz. Yıllarca derinden duyduğu hayranlık hissini besleyen çiftçimiz bir gün Flora'nın karşısına çıkar ve bu hisleri açık eder. Flora; bu hisleri sever, çiftçinin saflığından da hoşlanır. Fakat bu sırada bir erkeğe ihtiyaç duymadan gebe bırakabilecek bir çiçek yaratmaya kendini adanmıştır. Çiftçinin aşkını da geçici bir heves olarak görür ve yakınından uzaklaştırır.

Genç çiftçi, Flora'ya hissettirmeden onun etrafında dolanıp durmaya devam eder. Flora bu durumu ara ara fark eder ve hoşuna gider fakat bu ölümlü çiftçiye karşılık vermez. Bir gün Flora kudretini toprağa bahşederken, genç çiftçi ona yakın bir kiraz ağacına tırmanır ve onu seyre dalar.

Flora onu fark etmez ve kudreti istemsizce çiftçiyi etkiler, çiftçi ağaçtan yere düşer ve topraktan bir maydanoz olarak bitiverir. Flora bu duruma üzülse de ölümlü olan çiftçi artık sadece ölümlü bir maydanozdur gözünde...

Kendisi ise baharın ve çiçeklerin Tanrıçasıdır.

Flora, her sene baharı bahşetmek için o kiraz ağacının altına gider durur. Bir süre sonra fark eder ki kendisi yaklaştıkça toprakta bulunan bir maydanoz çiçek açmakta, kendisi uzaklaştıkça da çiçeği yok olmaktadır. Flora, maydanoza dönen çiftçiyi hatırlar ve kendisinin doğaya bahşettiği gibi doğanın da ona büyük bir aşk bahşettiğini anlar. Hemen o an kendini kiraz ağacının altına bırakır ve yerden bir papatya olarak yeniden doğar.

Maydanoz, papatyayı görünce ona yeniden aşık olur. Fakat bir papatya olan Flora'nın Tanrıça olduğu dönemlerden kalan anıları silinmiştir ve artık maydanozu hatırlamaz olur.

Yani anlayacağınız, bir maydanoz için kendini papatyaya çeviren Flora artık bu aşkın büyüklüğünü anımsamaz.

İşte tam burada doğanın gücünü anımsattığı yere geliriz ve her efsane gibi bizim efsanemiz de bize bir öngörü sunar.

Efsaneye göre o gün bugündür dünya üzerindeki tüm maydanozlar tüm papatyalara aşıktır.

Ve bir gün bir papatya
maydanozun aşkını hatırladığında
Ve ona karşılık verdiğinde,
tüm maydanozlar çiçek açacaktır...

Hasan Gölbol

Yaşamak

Ne çok ister insan
kem gözlerden uzak
yaşamak
ve bulmak yolunu kendiliğinden
bir sonbahar akşamının sisinde.
Ne büyük hayaldir,
pembe bir domuzcuk gibi
düşünmeden yaşamak..
Karın
karanın
ve karamsarin dışında
inceden bir melodi alarak kulağına
ve sana ait hissetmeden yalanı.
Yaşamak,
kelimeleri üst üste koyarak
kelimeleri alt alta koyarak
ve yan yana gelmesine izin vermeden kelimelerin
yaşamak.
Yaşamak..
Bir kuşun hür olduğu yalanına
inanmak gibi
yaşamak..
Hasan Gölbol

Yaşayacaksın Hüseyin

Yaşayacaksın Hüseyin
Durmuş bir akrepin yelkovanı olacağız beraber
Döneceğiz durmadan.

Saniyede bir takılıp düşeceğiz
yine de ve bir daha güleceğiz.

Kusura bakmayacaksın Hüseyin..
Yaşayacaksın.
Hem o yara bir şey yapmaz.
Çamurdan olsa da ağrı
gene çamur süreceksin.

Ve Hüseyin
ayda yürür gibi yürüyeceksin,
derdi tasayı altıya bölmüşçesine yani.

Endemik yürekli şehirlerin
dikenli meyveleri
atıştırmaların olacak
eskriklikleriyle büyüyeceksin.

Gün gelecek
bir gemi yanaşacak
güvertesine çağırarak bizi.
Ve biz Hüseyin..
Kalsak..
Giden bir geminin hüznüyle avuçlanan
gövdemizin silsileli tarafı
şiirler yazacak.
Gitsek..
Suya beklentiler kazıyacağız.
Kim bilir?!
Belki tarihin isim verdiği bir sokakta
ilk öpücüğümüzü alacağız.

Kolumuzdan tutmasalar uçacağız Hüseyin.

Suya yazılan uzun kalmaz.
İstavrit yerinde duran bir balık değildir.

Yaşayacaksın diyorum.
Oksijen üflemedim sana boşuna.

Henüz işimiz bitmedi.
Başka zamanlar için çaba döneceğiz durmadan
Taş üzerinde heykeltraş bırakmayacağız sevmedik.
Umut ile boyanmış ressamın öpeceğiz.
Biri bize keman çalacak...
Uzaktan duyacağız...

Akrep, akrepliğinden utanacak,

birlik olup en az iki kere doğruyu göstereceğiz
Ama inan Hüseyin..
Yanlış bakanlar olacak.

Kusura bakmayacaksın.
Yaşayacaksın.
Tarih tükürükten ibarettir Hüseyin
çaktırmadan yutacaksın.

Bakış açısı körelmiş bir kuş
adına kader diyecek.
Klasik bir göç yolundan ilerlerken..
Sen avcı olacaksın
ben tüfek..
Derken,
yeni bir yol çizeceğiz.
Diğer kuşlar buna özgürlük diyecek.
Ses çıkartmayacağız Hüseyin.

Yokmuşuz gibi susacağız.

Bir deli üç kuyuya
saniyede dört defadan
altı gün küfredecek
ve yedinci gün ondan deli bir adam af dileyecek.
İşte biz o affa sığınacağız.

Sevdalarımız şiirlerimiz olacak
Bir şişe şarap açacağız
Işıklar sokakları çizecek
Yıldızlar umutlarımızı tutturacak göğe
Hiç gülmemiş gibi güleceğiz
Bir ateş yakıp ısınacağız
Yaşayacaksın Hüseyin.
Yaşayacağız...

Hasan Gölbol